

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Țurcan Anatolie,

Judecători – Cobzac Elena și Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Bunescu Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Bunescu Sergiu Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx, Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 15.01.2014 – 16.02.2015;
2. Instanța de apel : 12.03.2015 – 18.05.2016;
3. Instanța de recurs ordinar : 26.07.2016 – 29.11.2016;
4. Instanța de apel : 10.01.2017 – 13.09.2017;
5. Instanța de recurs ordinar : 28.11.2017 – 16.01.2018;
6. Instanța de apel : 19.02.2018 – 24.10.2018;
7. Instanța de recurs ordinar : 28.01.2019 – 13.03.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 16 februarie 2015, Bunescu Sergiu a fost achitat de sub învinuirea imputată în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut, că de către organul de urmărire penală Bunescu Sergiu este învinuit de faptul, că la 28.07.2013, aproximativ la ora 15:30, împreună cu copiii săi minori Xxxxx, anul nașterii 31.01.2009 și Xxxxx, anul nașterii 14.07.2010, au venit la odihnă pe malul bazinului de acumulare „Coștești-Stânca”.

Contrar mesajului de avertizare „Scăldatul este interzis” înscris pe panoul informativ, instalat la intrarea pe malul bazinului de acumulare „Costești-Stânca”,

din preajma teritoriului administrativ al satului Duruitoarea Nouă, raionul Rîșcani, la 29.07.2013, aproximativ pe la ora 14:00 le-a permis copiilor săi minori să se scalde în bazinul de acumulare.

În timp ce minorii, Xxxxx și Xxxxx se aflau în apă, dându-și seama de caracterul acțiunilor sale și de pericolul la care erau expuși copiii săi, considerând într-un mod ușuratic că nu vor surveni urmări negative, fără precauție, i-a lăsat de unii singuri, fără supravegherea vre-unui matur, plecând pe mal să se dezbrace de haine.

La reîntoarcerea sa spre apă, a depistat lipsa feciorului său Xxxxx, în vârstă de 3 ani, care, fiind lăsat fără supraveghere de către maturi în apă, aflându-se într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă consecințe negative, s-a înecat.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.167 d din 27.09.2013, Xxxxx a decedat în rezultatul asfixiei mecanice prin înec.

Acțiunile lui Bunescu Sergiu au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 149 alin. (1) Cod penal - lipsirea de viață din imprudență.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Bunescu Sergiu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 149 alin. (1) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de stabilit pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea solicitării sale a invocat următoarele motive:

- instanța de fond greșit a concluzionat, că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal, deoarece probele administrate în cauza dată și cercetate în ședințele de judecată, care confirmă pe deplin vinovăția acestuia, nu au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală;

- declarațiile inculpatului date în ședința de judecată sunt contrare celor date la etapa urmăririi penale, din care se face concluzia că acestea constituie o metodă de apărare și o eschivare de la răspunderea pentru neglijența sa, care s-a soldat cu decesul fiului său minor în vârstă de 3 ani;

- declarațiile martorilor date în ședința de judecată sunt contrare celor date la etapa urmăririi penale și au fost făcute pentru a-l îngrădi de răspundere penală pe inculpat;

- apelantul a considerat, că este eronată concluzia instanței potrivit căreia inculpatul nu putea să prevadă, că acțiunea sau inacțiunea sa va avea ca consecință moartea fiului său, inculpatul considerând accidentul o consecință a unei împrejurări

care nu putea fi prevăzută, calificându-l astfel conform prevederilor art. 20 Cod penal;

- eronată, în opinia apelantului, este și concluzia instanței, că copilul de 3 ani nu a ascultat și a ignorat indicațiile tatălui și a intrat în apă, de aceea faptele inculpatului nu pot fi considerate neglijență criminală, deoarece astfel instanța a conchis, că vinovat de cele întâmplate s-ar face însăși copilul minor decedat, care avea o vârstă fragedă;

- declarațiile făcute inițial de către martori, care au fost audiați în aceeași zi, adică 29.07.2013, precum și cele făcute de către Bunescu Sergiu la etapa de urmărire penală, ultimul fiind audiat în prezența apărătorului în calitate de bănuit și apoi în calitate de învinuit, urmau a fi luate în considerație și puse la baza sentinței, deoarece anume aceste declarații au fost făcute imediat după comiterea infracțiunii, când amintirile erau proaspete și evenimentele erau ținute minte așa cum au avut loc în realitate, și nu în versiunea apărută ulterior;

- în cadrul cercetării judecătorești, la solicitarea inculpatului a fost audiată în calitate de martor minora Melnic Victoria, declarațiile acesteia fiind puse în capul probelor pe care instanța și-a întemeiat hotărârea adoptată, iar declarațiile celorlalți martori maturi (Ursachi Olga, Ursachi Marin, Ursachi Oleg, Său Petru) nici nu au fost descrise și analizate de către instanță, făcându-se referință că ele sunt analogice cu cele depuse de către minora Melnic Victoria;

- la 29.07.2013 Bunescu Sergiu a fost supus testării alcoolscopice și în aerul expirat de către acesta a fost depistată o concentrație de alcool în mărime de 0,49 mg/l, astfel fiind probat și faptul că el era în stare de ebrietate alcoolică în ziua respectivă;

3.2. *succesorul legal al părții vătămate Bunescu Alina*, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bunescu Sergiu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 149 alin.(1) Cod penal.

În susținerea solicitării sale a invocat:

- instanța de fond a emis o hotărâre ilegală, deoarece nu a dat o apreciere corespunzătoare tuturor probelor administrate de organul de urmărire penală, care confirmă pe deplin vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate, și anume, că în ziua de 29.07.2013 copiii ei, împreună cu Bunescu Sergiu se aflau în apă, și el pe o perioadă nedeterminată i-a lăsat fără supraveghere în apă, timp în care copilul lor Maxim s-a înecat;

- despre faptul, că copiii s-au aflat în acea zi în apă și anume în momentul când s-a produs incidentul, au vorbit toți martorii audiați în cadrul urmăririi penale, inclusiv și Bunescu S., care în trei audieri la data de 22.08.2013, 18.09.2013 - ca

bănuie, și apoi în calitate de învinuit a declarat personal că copiii se aflau cu el în apa râului, după care el i-a lăsat în apă și a ieșit la mal;

- după incidentul respectiv a văzut personal la Bunescu S. fotografiile din data de 29.07.2013, în care copiii se aflau cu el în apa râului, astfel, dorind să o convingă că copiii se aflau permanent lângă el, și el nu este vinovat cu nimic, însă a indicat, că este convinsă de faptul, că la acel moment Bunescu S. spunea adevărul în declarațiile sale și nu percepea că fotografiile pe care le arăta, de fapt, demonstau că copiii erau în apă și astfel vinovăția lui, precum și faptul, că în declarațiile din instanță inculpatul a spus minciuni;

- nu cunoaște din ce considerente instanța de judecată a făcut concluzia, că copiii mai mult țineau cu tatăl lor, asta ar însemna că ei nu erau atașați față de mamă sau nu le purta de grijă, sau poate instanța de judecată s-a bazat pe declarațiile nănașilor Eni Ecaterina și Eni Vitalie, care au luat o poziție de partea lui Bunescu Sergiu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea hotărârii atacate.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. procuror, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului indică aceleași motive ca și în cererea de apel, considerând, că instanța de apel incorect a menținut hotărârea primei instanțe de achitare a lui Bunescu Sergiu de sub învinuirea imputată, deoarece nu a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv toate probele administrate în cauza dată, astfel, fiind ignorate prevederile art.100 alin.(4) și 101 Cod de procedură penală;

5.2. succesorul legal al părții vătămate, Bunescu Alina, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29 noiembrie 2016, s-au admis recursurile ordinare declarate cu casarea totală a deciziei instanței de apel și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul a concluzionat că instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe, în urma unei examinări superficiale a cauzei, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, ci doar a preluat întocmai motivarea primei instanțe privind nevinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod penal.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul a constatat că atât prima instanță cât și cea de apel nu au dat apreciere declarațiilor inculpatului și martorilor date în cadrul urmăririi penale, deși acestea ulterior au fost modificate în instanțele de judecată. Divergențele esențiale și neclaritățile în acest caz, urmau să fie elucidate de către instanțe, care urmau să verifice și să aprecieze declarațiile sub toate aspectele, complet și obiectiv, ceea ce n-a fost realizat de către instanțele de fond, astfel că la baza hotărârii de achitare au fost puse probe, care n-au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2017, au fost admise apelurile declarate de către procuror și succesorul legal al părții vătămate, Alina (Bunescu) Umanschi și din alte motive decât cele invocate, s-a dispus casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, potrivit căreia:

Bunescu Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.163 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial s-a adăugat la pedeapsa stabilită, pedeapsa numită prin decizia Curții de Apel Bălți din 26.03.2014, fiindu-i stabilită, lui Bunescu Sergiu, definitiv pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani 1 (una) lună închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs ordinar avocatul Prodan Sergiu în numele inculpatului, care invocând art. 427 alin.(1) pct. 8) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia și menținerea fără modificări a sentinței instanței de fond.

În motivarea solicitărilor avocatul a indicat:

- instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor cercetate în cadrul examinării apelurilor și a concluzionat că din declarațiile martorilor, succesorei victimei precum și din alte înscrisuri, vina lui Bunescu Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 163 alin.(2) lit. b) Cod penal este demonstrată pe deplin;

- instanța de apel ilegal, din oficiu, a reîncadrat acțiunile inculpatului din componența de infracțiune prevăzută de art. 149 alin. (1) Cod penal, într-o componență de infracțiune mai gravă, prevăzută de art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal, prin urmare au fost încălcate prevederile art. 325 și 326 Cod de procedură penală;

- stabilind pedeapsa penală inculpatului, instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. k) și l) Cod penal, și

anume că inculpatul a suferit foarte mult din cauza decesului fiului său precum și că de la momentul comiterii infracțiunii au expirat cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală prevăzut pentru această infracțiune.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 16 ianuarie 2018, s-a admis recursul ordinar declarat de avocatul Prodan Sergiu în numele inculpatului cu casarea totală a deciziei instanței de apel și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel, examinând cauza din speță, a admis o eroare procesuală, care nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs ordinar, și anume:

Potrivit art. 113 Cod de procedură penală, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

În speță, Colegiul a constatat că Bunescu Sergiu a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal, adică *lipsirea de viață din imprudență*.

Prin sentința din 16 februarie 2015, Bunescu Sergiu a fost achitat de sub învinuirea înaintată din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii, sentință care prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2017 a fost casată, iar Bunescu Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică *lăsarea cu bună știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede, dacă cel vinovat știa despre primejdie și el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, care a provocat din imprudență decesul victimei*.

Potrivit materialelor cauzei, inclusiv proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, atât în instanța de fond cât și în cea de apel, procurorii participanți nu au înaintat lui Bunescu Sergiu, în baza art. 326 Cod de procedură penală, o nouă învinuire în sensul agravării. Mai mult, declarând apel asupra sentinței instanței de fond, procurorul a solicitat condamnarea lui Bunescu Sergiu anume în baza art. 149 alin. (1) Cod penal.

Colegiul a remarcat că sancțiunea art. 149 alin. (1) Cod penal prevede închisoare de până la 3 ani, iar sancțiunea art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede închisoare de până la 4 ani, prin urmare, infracțiunea în baza căreia Bunescu Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat, de către instanța de apel, este mai gravă decât infracțiunea incriminată de către organul de urmărire penală, adică art. 149 alin. (1) Cod penal.

Reieșind din circumstanțele constatate, instanța de apel a atestat încălcarea gravă de către Colegiul penal al Curții de Apel Bălți, a prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, care stipulează că *judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de legea procesual penală.*

Calificarea corectă a infracțiunilor asigură respectarea de către organele de drept și instanțele de judecată a legalității ca principiu constituțional, din care derivă și alte principii fundamentale ale dreptului penal. Ca rezultat al calificării corecte a infracțiunii sunt garantate drepturile și interesele legitime ale făptuitorului prin aplicarea pedepsei penale prevăzute de legiuitor anume pentru infracțiunea comisă și imputată acestuia, dar nu pentru o altă infracțiune, de o gravitate mai înaltă.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2018 apelul succesului părții vătămate Umanschi (Bunescu) Alina a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului în Procuratura Rîșcani, Constantin Rusu a fost admis, cu casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Bunescu Sergiu în conformitate cu art.391 alin.(1), pct.6) Cod de procedură penală și art.60 alin (1), lit. b) Cod penal, a fost liberat de răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

10.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut dispozițiile art. 415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, potrivit cărora, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o sentință de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți, urmând ca martorii acuzării să fie audiați din nou, în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În respectarea legislației procesual-penale menționate supra, Colegiul penal a admis demersul părților cu privire la reluarea cercetării judecătorești potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, ca rezultat în instanța de apel fiind nemijlocit audiați succesori părții vătămate Umanschi Alina, martorii: Său Petru, Său Victoria, Ursachi Olga, Ursachi Marin, Pașciuc Vitali și inculpatul Bunescu Sergiu, (f. d. 156-158, vol. III).

În urma cercetării probelor administrate, Colegiul penal a conchis, că în acțiunile inculpatului Bunescu Sergiu persistă și sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, fapt corect apreciat de către partea acuzării la înaintarea față de inculpat a unei noi învinuiri, în baza ordonanței din 26.04.2018, adusă la cunoștința lui Bunescu Sergiu la aceeași dată în ședința de judecată a instanței de apel. În atare împrejurări, s-a constatat netemeinicia sentinței contestate, fiind lipsă cercetarea obiectivă a probelor administrate pe parcursul procesului penal sub aspectul pertinentei și concludenței acestora, condiționându-se casarea sentinței.

Colegiul penal a considerat irelevante invocările apărării privitor la faptul, că acuzarea nu era în drept să vină cu modificarea învinuirii în sensul agravării, deoarece cauza penală este la a III-a rejudecare, or, potrivit alin.(1) art.326 Cod de procedură penală, procurorul care participă la judecarea cauzei penale în primă instanță și în instanța de apel este în drept să modifice, prin ordonanță, învinuirea adusă inculpatului în cadrul urmăririi penale în sensul agravării ei dacă probele cercetate în ședința de judecată dovedesc incontestabil că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior, aducând la cunoștință inculpatului, apărătorului lui și, după caz, reprezentantului legal al inculpatului noua învinuire. În asemenea situație, instanța, la cererea inculpatului și a apărătorului lui, acordă termen necesar pentru pregătirea apărării de noua învinuire, după ce judecarea cauzei continuă. În instanța de apel, procurorul poate modifica acuzarea în sensul agravării doar în cazul în care a declarat apel. La caz, Colegiul penal a menționat, că prin deciziile instanței de recurs au fost casate total deciziile Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18.05.2016 și 13.09.2017, instanța de apel în cadrul rejudecării cauzei urmând să se expună asupra apelurilor procurorului în Procuratura Rîșcani, Constantin Rusu, și al succesului părții vătămate Umanschi (Bunescu) Alina, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani din 16.02.2015, nepersistând careva impedimente în înaintarea unei învinuiri în sensul agravării, ținându-se cont și de faptul, că sentința instanței de fond a fost atacată cu apel și de acuzatorul de stat.

Instanța de apel a menționat că, deși inculpatul neagă vinovăția sa în comiterea infracțiunii de lăsare în primejdie, totuși, prin prisma probelor scrise, cercetate în ședința de judecată, cât și prin declarațiile martorilor audiați în instanța de apel, a considerat dovedită vinovăția lui Bunescu Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal.

În susținerea și confirmarea învinuirii formulate, Colegiul penal s-a referit la declarațiile succesului părții vătămate Umanschi Alina, din care rezultă, că Bunescu Sergiu a luat copiii lor minori și a plecat pe malul bazinului de acumulare „Costești-Stânca”, unde a stat câteva zile. La 29.07.2013 a fost înștiințată prin

telefon că fiul ei, Xxxxx a decedat prin înec. De asemenea a indicat, că din spusele inițiale ale inculpatului Bunescu Sergiu, copiii când au fost lăsați temporar fără supraveghere, se aflau în apă.

De rând cu aceste declarații, Colegiul a reținut și declarațiile martorului Ursachi Marin, care a confirmat că la data de 29.07.2013, minorul Xxxxx a decedat prin înec, înecându-se în lacul de acumulare din satul Duruitoarea Nouă, corpul neînsuflețit al căruia a fost găsit în apă de către Ursachi Oleg. A menționat, că în momentul când Bunescu Sergiu era pe mal și se dezbrăca de maiou, s-a întors cu spatele față de copii, care se aflau pe mal.

Martorul Olga Ursachi a confirmat, că la data de 29.07.2013 minorul Xxxxx a decedat prin înec. Corpul acestuia a fost găsit în apă, la o distanță în jur de 3 metri de la mal, de către Ursachi Oleg.

Martorul Ursachi Oleg a relatat, că la data de 29.07.2013, aflându-se pe malul bazinului de acumulare „Costești-Stânca”, a auzit cum Bunescu Sergiu striga, căutându-și copilul său cel mai mic. A intrat în apă și la o distanță de vreo 3 m de la mal, s-a scufundat în apă a observat corpul minorului. L-a scos din apă, făcându-i respirația artificială, însă acesta nu dădea semne de viață.

Fiind audiat în instanța de apel Bunescu Sergiu a susținut declarațiile depuse anterior pe parcursul cercetării judecătorești, atât în prima instanță (art.222-224, vol.I), cât și în instanța de apel (f.d.193-195, vol.II). Aceste declarații coroborează cu declarațiile martorilor, în ce privește momentul, cu durata în jur de o minută, când a lăsat copiii, întorcându-se cu spatele la aceștia, pentru a-și lăsa hainele, invocând că copiii i-a lăsat pe mal, jucându-se în nisip. Fiind întrebat despre discordanța între declarațiile de la urmărirea penală și cele depuse în instanță, or, la urmărirea penală Bunescu Sergiu a declarat că a lăsat copiii la mal, în apă, inculpatul a menționat în anterioara audiere în instanța de apel, că nu ține minte ce a declarat ofițerului de urmărire penală, datorită aceluși fapt că la momentul audierii era sub influența medicamentelor pe care le administra, nu ține minte dacă declarațiile pe care le-a semnat i-au fost citite.

Colegiul penal a considerat, că în raport cu declarațiile analizate vin și probele scrise, cum ar fi cererile succesorului părții vătămate Umanschi Alina, din 24.09.2018, prin care solicită de a fi atras la răspundere soțul ei, Bunescu Sergiu (f.d.48-49 vol.I); raportul din 29.07.2013, privind primirea înștiințării prin telefon despre faptul, că în râul Prut din Duruitoarea Nouă s-a înecat un minor (f.d.13, vol.I); procesul verbal din 19.07.2013, de cercetare la fața locului cu planșa fotografică anexată, locul cercetării fiind malul lacului de acumulare Costești-Stânca (f.d. 14-24, vol.I); raportul de constatare medico-legală nr.80 din 31.07.2013 (f.d.33-35, vol.I) și raportul de constatare medico-legală nr.167d din 27.09.2013 (f.d.39, vol.I) potrivit concluziilor căruia, Xxxxx a decedat în rezultatul asfixiei mecanice

prin înec, ce se confirmă prin depistarea la examinarea medico-legală a cadavrului a semnelor morfologice specifice ale urmei de spumă perlată, densă în căile respiratorii, emfizem pulmonar și subpleural, „petele Rasskazov-Lukokski-Paltauf”, cât și a semnelor asfexice: hemoragii în conjunctiva palpebrală, sânge fluid roșu-închis în cavitatea cordului și în lumenul” vaselor mari, venecongestia pronunțată și a organelor interne. La examinarea medico-legală a cadavrului, leziuni corporale nu s-au depistat. După datele morfopatologice reiese că, corpul neînsuflețit s-a aflat timp foarte scurt în apă.

Astfel, analizând cumulul de probe administrat, instanța de apel a reținut, că martorul Ursachi Oleg în ședința de judecată a indicat, că până la acel moment se scăldau cu toții, copiii erau însoțiți tot timpul de părinți, inclusiv și copiii lui Bunescu Sergiu nu se scăldau singuri. Nici un părinte nu a permis copiilor să se scalde fără prezența maturilor. Succesorul părții vătămate Umanschi Alina, de asemenea a indicat din spusele inițiale ale inculpatului Bunescu Sergiu, că copii când au fost lăsați temporar fără supraveghere se aflau în apă. Faptul dat a fost confirmat inițial în cadrul urmăririi penale și de martorul Pașciuc Vitalie și inculpatul Bunescu Sergiu, declarații care ulterior acestea nu și le-au mai susținut, indicând că nu au citit cele indicate, invocând și starea de stres. Ceilalți martori audiați la caz, deja în instanța de judecată, au indicat însă, că copiii se jucau pe mal, în imediata apropiere a oglinzii apei, Colegiul penal considerând totuși, că declarațiile inițiale date atât de martori, cât și de inculpat sunt veridice, concluzionându-se totuși, că copiii au fost lăsați fără supraveghere de Bunescu Sergiu, când se aflau în apa râului și nu pe mal cum s-a încercat ulterior de a se vehicula.

În același context, Colegiul penal a notat, că nu ar avea importanță dacă copilul Xxxxx ar fi fost lăsat de tatăl său pe malul râului sau chiar în apa râului, or, și malul râului însuși prin natura sa reprezintă un loc periculos pentru un copil de trei ani, minorul fiind expus pericolului indiferent se află nemijlocit în apa râului sau în imediata apropiere a acesteia, iar Bunescu Sergiu cu certitudine realiza gradul pericolului și probabilitatea înecului lui Xxxxx, când l-a lăsat fără supraveghere în acel loc.

Deci, Colegiul penal a conchis, că probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sînt pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, coroborând între ele și demonstrând pe deplin vinovăția lui Bunescu Sergiu, iar nerecunoașterea vinei de către inculpat în comiterea infracțiunii imputate, nu poate servi ca temei pentru achitarea lui, invocările apărării în acest sens fiind apreciate de instanța de apel ca o modalitate de exercitare a dreptului de apărare.

Colegiul penal a conchis, că probele enumerate, care au fost verificate în cadrul ședinței de judecată permit de a reține în sarcina inculpatului ca fiind constatat faptul, că Bunescu Sergiu, la data de 28.07.2013, aproximativ la ora 15:30, împreună cu copiii săi minori Xxxxx, a.n.31.01.2009 și Xxxxx, a.n. 14.07.2010, au venit la odihnă pe malul bazinului de acumulare „Costești-Stânca”.

Contrar mesajului de avertizare „Scăldatul este interzis”, înscris pe panoul informativ instalat la intrarea pe malul bazinului de acumulare „Costești-Stânca”, din preajma teritoriului administrativ al satului Duruitoarea Nouă, raionul Rîșcani, la data de 29.07.2013, aproximativ la ora 14:00 le-a permis copiilor săi minori Xxxxx și Xxxxx să se scalde în bazinul de acumulare.

În timp ce minorii Xxxxx și Xxxxx la 14.07.2010 se aflau în apă, Bunescu Sergiu fiind conștient de vârsta fragedă a copiilor săi și că aceștia se pot afla într-o stare periculoasă pentru viață, fiind lipsiți de posibilitatea de a se salva datorită vârstei fragede, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al inacțiunii sale, prevăzând urmările prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea lor, i-a lăsat de unii singuri, fără supravegherea vre-unui matur, plecând pe mal să se dezbrace de haine.

La reîntoarcerea sa spre apă, a depistat lipsa feciorului său Xxxxx în vârstă de 3 ani, care, fiind lăsat fără supraveghere de către mături în apă, aflându-se într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă consecințe negative, s-a înecat.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.167 d din 27.09.2013 Xxxxx a decedat în rezultatul asfixiei mecanice prin înec, ce se confirmă prin depistarea la examinarea medico-legală a cadavrului a semnelor morfologice specifice ale urmei de spumă perlată, densă în căile respiratorii, emfizem pulmonar și subpleural, „petele Rasskazov-Lukokski-Paltauf”, cât și a semnelor asfexice: hemoragii în conjunctiva palpebrală, sânge fluid roș-închis în cavitatea cordului și în lumenul” vaselor mari, venecongestia pronunțată și a organelor interne. La examinarea medico-legală a cadavrului, leziuni corporale nu s-au depistat. După datele morfopatologice reiese că, corpul neînsuflețit s-a aflat timp foarte scurt în apă.

Prin acțiunile sale intenționate, Bunescu Sergiu, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu indicii de calificare: *lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede, dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate fie că el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, care a provocat din imprudență decesul victimei.*

Fiind stabilită cu certitudine vinovăția inculpatului Bunescu Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, Colegiul penal a constatat prezența temeiului de încetare a procesului penal, așa cum, la caz sunt

înrunită condițiile pentru aplicarea art.53 lit.g) Cod penal, potrivit căruia, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componentei de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: „...prescripției de tragere la răspundere penală”.

Potrivit art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5)-9), 285 alin.(1) pct.1),2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: ...există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În continuare Colegiul penal a reținut, că infracțiunea comisă de către Bunescu Sergiu, potrivit reglementărilor expuse la art.16 alin.(3) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar în conformitate cu art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, care stipulează, că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au trecut 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Deci, s-a constatat, că acțiunile infracționale ale inculpatului Bunescu Sergiu, încadrate în baza art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal - infracțiunea mai puțin gravă a fost săvârșită la 29.07.2013, de la comiterea acesteia a trecut mai mult de 5 ani, fapt ce a determinat instanța de apel de a înceta procesul în privința lui Bunescu Sergiu, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

La fel, s-a notat, că deși succesorul părții vătămate Umanschi Alina în cadrul instanței de apel a solicitat încetarea procedurii de apel în baza apelului declarat de către ea, invocând retragerea cererii de apel.

Potrivit art.407 alin.(1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești la instanța de apel, oricare dintre părți își poate retrage apelul declarat, respectiv, Colegiul penal a considerat imposibil de a proceda conform solicitărilor succesului părții vătămate Umanschi Alina, dat fiind faptul că dorința de a retrage apelul declarat aceasta și-a manifestat-o după ce a fost declanșată cercetarea judecătorească. Luând în considerație faptul că Umanschi Alina nu și-a susținut apelul, instanța de apel a considerat oportun de a-l respinge ca nefondat.

Referitor la apelul declarat de către procuror, Colegiul penal a considerat că acesta este pasibil admiterii, cu pronunțarea în cazul lui Bunescu Sergiu a unei noi hotărâri.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Bunescu Sergiu, prin care indicând temeiurile de recurs din art.427 alin. (1) pct. 6)

și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței, invocând că:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii, temei de declarare a recursului prevăzut de art.427 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală;

- recurentul consideră că instanța de apel a dat o apreciere greșită a probelor cercetate în cadrul examinării apelului, astfel instanța greșit a concluzionat din declarațiile martorilor, succesului părții vătămate, precum și din alte înscrisuri precum că vina inculpatului Bunescu Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal este demonstrată pe deplin;

- recurentul consideră că instanța de apel absolut neîntemeiat a constatat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.163 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu următoarele semene calificative: „lăsarea cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede, dacă cel vinovat știa despre primejdie și el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, care a provocat din imprudență decesul victimei;

- recurentul consideră că în speța dată sunt aplicabile prevederile art.20 Cod penal;

- recurentul consideră că motivarea soluției instanței de apel contrazice dispozitivul, temei de casare a hotărârii prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală;

- poziția apărării a fost incorect interpretată în decizie, astfel apărarea s-a referit la faptul că învinuirea adusă inculpatului în baza art.163 alin. (2) Cod penal este neîntemeiată, procurorul nu a adus careva probe noi în susținerea noii acușări. Mai mult ca atât prin aducerea unei noi acușări procurorul practic confirmă legalitatea sentinței contestate, la al treilea cerc de examinare a apelului, procurorul a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod penal, deci în această ordine de idei recurentul concluzionează că instanța de fond corect l-a achitat;

- în apelul și recursurile declarate de procurori pe prezenta cauză se insista pe condamnarea inculpatului în baza art. 149 alin.(1) Cod penal, considerând că vina lui este dovedită pe deplin prin probele administrate, ulterior prin modificarea acușării procurorul practic a ieșit din fondul apelului declarat. Procurorul după modificarea acușării nu a adus nici un argument în defavoarea sentinței contestate, solicitând în continuare admiterea apelului cu condamnarea inculpatului deja pe art. 163 alin. (2) Cod penal;

- instanța de apel nu s-a expus privitor la temeiul de casare a sentinței instanței de fond, care totuși este eroarea admisă de prima instanță care a dus la adoptarea unei sentințe neîntemeiate sau ilegale. Potrivit deciziei atacate procurorul a

modificat învinuirea în baza art.163 alin.(2) Cod penal, iar instanța de apel l-a recunoscut vinovat pe Bunescu Sergiu în comiterea acestei infracțiuni, deci procurorul și instanța de apel au constatat lipsa în acțiunile lui a indicilor infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal. În această ordine de idei se concluzionează că instanța de apel a casat o sentință legală, instanța de fond corect a constatat lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art.149 alin. (1) Cod penal;

- adoptând soluția instanța de apel a interpretat greșit probele, astfel toți martorii acuzării și apărării au declarat că victima nu s-a aflat în apă, locul unde se aflau copiii nu era periculos pentru viață, pe când instanța de apel a reținut din aceste declarații doar faptul că fiul s-a înecat și că a fost găsit în apă;

- recurentul consideră că de către instanțele de judecată ierarhic inferioare i-a fost grav lezat dreptul la un proces echitabil consacrat în art.6 a Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului, deoarece este condamnat pentru o faptă care nu a comis-o, practic nu este auzit de instanțele naționale, în baza la aceleași probe a fost achitat și condamnat, instanțele naționale au o poziție părtinitoare față de partea acuzării, fapt confirmat prin ultimele 2 decizii a instanțelor de apel și ultima decizie a Curții Supreme de Justiție, decizii care au sugerat acuzării necesitatea de a înainta inculpatului nejustificat o altă acuzare, fiind în totalitate ignorată poziția inculpatului;

- deasemenea i-au fost încălcate drepturile consacrate în art.5 a Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

12. Pe marginea recursului declarat procurorul a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că criticile formulate de recurent în partea ce ține de aprecierea probelor, nu conțin indicii erorilor de drept și respectiv, nu sunt motivate sub aspectul hotărârii contestate, ca fiind ilegală.

13. Examinând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal consideră, că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Instanța de recurs ordinar verifică legalitatea hotărârilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent în baza temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu constituie o

eroare de drept și nu poate servi drept temei pentru casarea hotărârii legal adoptate de către instanțele judecătorești.

Din conținutul recursului rezultă, că recurentul indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii – temeiuri care nu și-au găsit confirmarea în speța dată.

Colegiul penal constată, că lecturând textul deciziei instanței de apel, se observă că decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal reține că în recursul declarat este criticată aprecierea de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea probelor este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și nu constituie un temei de drept separat de casare din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel că invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar drept temei de casare este lipsită de suport legal.

Cu privire la argumentele invocate de recurent, precum că „*de către instanțele de judecată ierarhic inferioare i-a fost grav lezat dreptul la un proces echitabil consacrat în art. 6 CEDO, totodată fiindu-i încălcat și drepturile consacrate în art. 5 CEDO*”, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și declarative și menționează în acest sens că vina lui Bunescu Sergiu, a fost demonstrată pe deplin prin probele legal examinate în instanța de apel, prin ce a fost respectat art. 6 și 5 CEDO, și anume : ordonanța de modificare a învinuirii din 26 aprilie 2018 (f. d. 104, vol. II); discursul acuzatorului de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic în cadrul dezbaterilor judiciare pe cauza penală de învinuire a inculpatului Bunescu Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal (f. d. 128-134, vol. III); declarațiile succesului părții vătămate, Umanschi Alina (f. d. 198-200, vol. I; f. d. 53-56, vol. II; f. d. 138, vol. III); declarațiile martorului Ursachi Oleg (f. d. 206-208, vol. I; f. d. 62-64, vol. II; f. d. 139, vol. III);

declarațiile martorului Ursachi Marin (f. d. 203-205, vol. I; f. d. 65-67, vol. II; f. d. 140, vol. III); declarațiile martorului Ursachi Olga (f. d. 201-202, vol. I; f. d. 59-61, vol. II; f. d. 141, vol. III); declarațiile martorului Său Petru (f. d. 209-211, vol. I; f. d. 57-58, vol. II; f. d. 143, vol. III); declarațiile martorului Pașciuc Vitali (f. d. 144-145, vol. III); declarațiile martorului Său Victoria (f. d. 146-147, vol. III), probe care coroborează cu celelalte probe prezentate de partea acuzării, respectându-se prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, instanța de apel corect a admis demersul părților cu privire la reluarea cercetării judecătorești potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, fiind audiate părțile menționate mai sus.

Colegiul penal menționează, că argumentele invocate de recurent în sensul că *„instanța de apel a interpretat greșit probele și prin modificarea acuzării procurorul practic a ieșit din fondul apelului declarat”*, nu pot fi acceptate, deoarece instanța de apel și-a întemeiat concluzia privind condamnarea inculpatului pe cumulul de probe ce se conțin în dosar și care au fost examinate, verificate și apreciate corect prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal menționează, că sub aspectul situației de *„neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, temei invocat de recurent și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acțiuni și consecințe).

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele în ședința instanței de apel, verificându-le și sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Bunescu Sergiu privind săvârșirea anume a infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal, să fie întemeiată și legală și contrazice argumentul invocat de recurent precum că *„elementele infracțiunii nu sunt întrunite pe acest articol”*.

Totodată, Colegiul penal menționează că dreptul procurorului prevăzut de alin.(1) art.326 Cod de procedură penală, este de a modifica învinuirea *„dacă probele cercetate în ședința de judecată dovedesc incontestabil că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior”*. Astfel, procurorul trebuie să emită în acest sens o ordonanță, iar instanța are obligația de a accepta ordonanța numai în cazul prezentării probelor incontestabile. Luând în considerare că pentru admiterea ordonanței procurorul trebuie să prezinte probe incontestabile, se apreciază că restrângerea cuprinsă în alin.(1) art.326 Cod de procedură penală este proporțională cu situația care a determinat-o - săvârșirea de către inculpat a unei infracțiuni mai grave decât cea incriminată. Or, procurorul nu poate fi lipsit de

dreptul de a-și exercita atribuțiile. Potrivit art.124 din Constituție, Procuratura reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, conduce și exercită urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanțele judecătorești în condițiile legii.

Raportând prevederile alin.(1) art.326 Cod de procedură penală la interdicția statuată de alin.(4) art.54 din Constituție de a nu atinge existența dreptului sau a libertății, se constată că acestea nu aduc atingere existenței dreptului la apărare, deoarece instanța, la cererea inculpatului sau a avocatului, are obligația de a acorda termenul necesar pentru pregătirea apărării de noua învinuire, după aceasta judecarea cauzei continuă.

Prin urmare, la caz se constată că procurorul a solicitat recalificarea acțiunilor inculpatului Bunescu Sergiu din art.149 alin.(1) Cod penal în art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, în acest sens înaintând ultimului ordonanță de modificare a învinuirii. Ca rezultat, a solicitat să fie recunoscut vinovat Bunescu Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu încetarea procesului penal din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală (f. d. 104, vol. III).

La caz, Colegiul penal menționează, că prin deciziile instanței de recurs au fost casate total deciziile Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18.05.2016 și 13.09.2017, instanța de apel în cadrul rejudecării cauzei urmând să se expună asupra apelurilor procurorului în Procuratura Rîșcani, Constantin Rusu, și al succesorului părții vătămate Umanschi (Bunescu) Alina, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani din 16.02.2015, nepersistând careva impedimente în înaintarea unei învinuiri în sensul agravării, ținându-se cont și de faptul, că sentința instanței de fond a fost atacată cu apel și de acuzatorul de stat.

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a casat sentința și a pronunțat o hotărâre nouă potrivit căreia Bunescu Sergiu Iurie în conformitate cu art.391 alin.(1), pct.6) Cod de procedură penală și art.60 alin (1), lit. b) Cod penal, a fost liberat de răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În acest sens CEDO a recunoscut că o instanță de apel are dreptul incontestabil de a recalifica faptele, însă ca această recalificare să fie compatibilă cu Convenția, acuzatului trebuie să-i fie acordată posibilitatea de a-și exercita drepturile la apărare în mod concret, efectiv și mai ales în timp util (cauza Pelissier și Sassi c. Franței din 25.03.1999).

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul penal conchide, că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că nu au fost întrunite elementele infracțiunii

incriminate inculpatului Bunescu Sergiu prin prisma prevederilor art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că motivele invocate în recursul ordinar declarat de către inculpat, țin de aprecierea probelor, iar temeiurile indicate de acesta nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Bunescu Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Bunescu Sergiu Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 aprilie 2019.**

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor